T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 311
KARAR NO : 2015 / 327
KARAR TR : 4.5.2015

ÖZET : Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı meslek lisesinde usta öğretici olarak görev yapan davacının, haksız olarak görevine son verilmesi nedeniyle, talep ettiği maddi ve manevi tazminatın ödenmesi istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGIYERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı :S.C.
Vekili :Av.S.Ç.
Davalı : Adli Yargıda
Milli Eğitim Bakanlığı (Nezihe Yalvaç Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi Müdürlüğü)
Vekili :Av.A.A.
İdari Yargıda
Adana Valiliği

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; davacının Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Nezihe Yalvaç Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi'nde 13.04.2006 tarihinde usta öğretici olarak göreve başladığını, hafta içi günlerde saat 08:00'dan 16:00' a kadar ve 16:00'dan 24:00'a kadar iki vardiya şeklinde, misafir yoğunluğunun fazla olduğu dönemlerde ise aralıksız 15 gün çalıştığı zamanların olduğunu, çalıştığı zaman zarfinda hiç yıllık izin kullanmadığını, dini ve milli bayramlarda da izin gününe denk gelen günler dışında sürekli çalıştığını, çalıştığı sürecin son 6-7 aylık döneminde okul müdürü S.A.A.'ın psikolojik baskılarına maruz kaldığını, bu durumdan çok rahatsız olduğunu ve rahatsızlığını dile getirdiğini, nihayetinde davacının raporlu olduğu bir dönemde müdür S.A.A.tarafindan kötü niyetli bir şekilde işine son verildiğini, bu şekilde zarara uğratıldığını belirterek; fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile 300,00 TL kıdem alacağı, 400,00 TL fazla mesai ücreti, 100,00 TL hafta ve genel tatil ücreti, 100,00 TL yıllık izin alacağı, 100,00 TL ihbar tazminatı, 100,00 TL yıl sonu kar payı ve 5.000,00 TL manevi tazminatın, iş aktinin sona erdiği tarihten itibaren işleyecek en yüksek faizi ile birlikte davalıdan tazminine karar verilmesi istemi ile adli yargıda dava açmıştır.

ADANA 3. İŞ MAHKEMESİ; 10.01.2012 gün ve 2011/133 Esas, 2012/13 Karar sayılı kararında özetle; davacının Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Nezihe Yalvaç Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi'nde usta öğretici olarak çalıştığını, İlçe Milli Eğitim Müdürü'nün istemi ve ilçe kaymakamının onayı ile göreve başladığını, davacıya 657 sayılı Kanun'un 89. Maddesi gereğince Bakanlar Kurulu kararı üzerine Maliye Bakanlığı'nca belirlenen ücretin ödendiğini, davacı ile davalı arasında iş sözleşmesinin de bulunmaması nedeni ile, statü hukukuna tabi davacı yönünden, açılan davanın idari yargıda görülmesi gerektiğini belirterek; davanın görev nedeni ile reddine karar vermiş, verilen karar taraflarca temyiz edilmeksizin 19.01.2012 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı gerekçelerle, davacının işine son verilmesi nedeni ile uğradığı 7.500,00 TL fazla çalışma ve tatil ücreti, 6.500,00 TL emeklilik ikramiyesi, 7.000,00 TL davacının isten çıkartılması nedeni ile yoksun kaldığı kazanç bedeli ve 5.000,00 TL manevi tazminat olmak üzere toplam 26.000,00 TL'nin davalıdan tazminine karar verilmesi istemi ile idari yargıda dava açmıştır.

Adana 2.İdare Mahkemesi; 14.02.2012 gün ve 2012/194 Esas, 2012/169 Karar sayılı kararında özetle; 7.500,00 TL fazla çalışma ve tatil ücreti için ayrı, 6.500,00 TL emeklilik ikramiyesi için ayrı, 7.000,00 TL davacının isten çıkartılması nedeni ile yoksun kaldığı kazanç bedeli ve 5.000,00 TL manevi tazminat için ayrı olmak üzere üç ayrı davanın açılması gerektiğini belirterek dava dilekçesinin reddine karar vermiştir.

Davacı vekili bu kez aynı gerekçelerle, davacının işine son verilmesi nedeni ile uğradığı 7.000,00 TL maddi ve 5.000,00 TL manevi tazminatın davalıdan tazminine karar verilmesi istemi ile idari yargıda dava açmıştır.

Adana 2.İdare Mahkemesi: 30.03.2012 gün ve 2012/410 Esas nolu kararı ile: davanın doğru hasım olan Adana Valiliği husumetiyle incelenmesi gerektiğinden dava dilekçesinin 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15.maddesinin 1/c fikrası gereğince gerçek hasım olarak tespit edilen Adana Valiliği'ne kararla birlikte tebliğ edilmek suretiyle dava dosyasının tekemmül ettirilmesine karar vermiştir.

Adana 2.İdare Mahkemesi; 28.02.2013 gün ve 2012/410 Esas, 2013/321 Karar sayılı kararı ile davacının geçici personel olarak değil, 657 sayılı Kanun'un 89. Maddesi gereğince usta öğretici olarak görevlendirildiğini, hakkında tutulan 30.12.2010 tarihli tutanak içeriği itibari ile de iş aktinin feshedilmesi konusunda davalıya izafe edilebilecek bir kusurun da bulunmadığını belirterek; davacının davasının esastan reddine karar vermiş, verilen karara davacı vekili tarafından itiraz edilmiştir.

Adana Bölge İdare Mahkemesi; 05.02.2014 gün ve 2013/3375 Esas, 2014/765 Karar sayılı kararında özetle; davacının 506 sayılı Kanun yürürlükte iken mahalli mülki amirin atama tasarrufu ile işe alınan ve işe giriş bildirgesi bulunan kamu görevlisi olduğunu, anlaşmazlığın iş aktinin kim tarafından feshedildiği ve bu feshin haklı nedenlere dayanıp dayanmadığı, buna bağlı olarak davacıya iş kanununa göre kıdem tazminatı (iş sonu tazminatı, emeklilik ikramiyesi) ödenmesi gerekip gerekmediğine ilişkin olduğunu, bu durumda davanın 5510 sayılı Kanun'un 101. maddesi gereğince adli yargıda görülmesi gerektiğini belirterek, Adana 2. İdare Mahkemesi kararının görev nedeni ile bozulmasına hükmetmiş, davalı vekilinin karar düzeltme talebi de aynı mahkemenin 4.12.2014 gün ve 2014/3383 Esas, 2014/7739 Karar sayılı kararı ile reddedilmiş ve verilen karar bu şekilde kesinleşmiştir.

ADANA 2. İDARE MAHKEMESİ; 9.3.2015 gün ve 2015/375 Esas sayılı kararı ile; 506 sayılı Kanun'un yürürlükte bulunduğu dönemde mahalli mülki amirin tasarrufu ile işe alınan davacının açtığı kıdem tazminatına ilişkin davanın, 5510 sayılı Kanun'un 101. maddesi gereğince adli yargıda görülmesi gerektiğini, ancak aynı konuya ilişkin olarak Adana 3. İş Mahkemesi'nin 10.01.2012 gün ve 2011/133 Esas, 2012/13 Karar sayılı kararı ile görevsizlik kararı verildiğini belirterek; dosyanın görevli yargı yerinin belirlenmesi için 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi gereğince Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇEUyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 4.5.2015 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, idari yargı dosyası ile 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen şekilde Mahkememize başvurulduğu, dosya kapsamında Adana 3. İş Mahkemesi'nin 10.01.2012 gün ve 2011/133 Esas, 2012/13 Karar sayılı dosyasına rastlanılmamış ise de ilgili dosyanın yine Mahkememizin 2014/1152 Esas sayılı dosyası içinde bulunduğu tespit edilmiş ve bu dosya içinden temin edilmiş olmakla, usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

Ayrıca her ne kadar davacı vekilinin adli yargıda açılan dava dilekçesinde maddi tazminata ilişkin bir talepte bulunmadığı, idari yargıda açtığı davada ise maddi tazminat talebinde bulunduğu, bu itibarla dava konularının aynı olmadığı düşünülebilir ise de; davacının talebi dava dilekçesi içeriği ile birlikte incelendiğinde, davacının esasen iş yerinden emekli olmadığı, çeşitli nedenlerle davalı ile arasındaki iş ilişkisinin davalı tarafından sonra erdirildiği, bu nedenle esasen talebinin iş yerinden ayrılması nedeni ile oluştuğu ileri sürülen maddi ve manevi tazminatın kendisine ödenmesine ilişkin olduğu, davacının adli yargıda verdiği dava dilekçesi ve idari yargıda verdiği dava dilekçesinin bu itibarla aynı konuya ilişkin olduğu anlaşılmakla; yapılan başvurunun 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi gereğince inceleme koşullarını taşıdığı kanaatine ulaşılmıştır. Nitekim Adana Bölge İdare Mahkemesi de, 05.02.2014 gün ve 2013/3375 Esas, 2014/765 Karar sayılı bozma kararında, söz konusu hususa temas etmiştir.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Adana İli, Seyhan İlçesi, Nezihe Yalvaç Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi Müdürlüğünde 13.4.2006-31.12.2010 tarihleri arasında 657 sayılı Kanunun 89.maddesi uyarınca ücretli olarak usta öğretici olarak görev yapan davacının, sözleşmesinin haksız olarak feshedildiğinden bahisle işten çıkarılması nedeniyle yoksun kaldığını ileri sürdüğü 12.000,00 TL tazminatın iş akdinin feshedildiği tarihten itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle açılmıştır.

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar…" denilmiş, aynı Yasanın "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" Başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan

hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkânsızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

(Ek fıkra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." denilmiştir.

Dosya kapsamında yapılan incelemede; davacı Selda Cesur'un 13.04.2006-31.12.2010 tarihleri arasında Nezihe Yalvaç Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesinde usta öğretici olarak çalıştığı, 30.12.2010 tarihinde işine son verildiğini belirterek, maddi ve manevi zararının davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle iş bu davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Davacının, 506 sayılı Yasa yürürlükte iken mahalli mülki amirin tasarrufu ile çalıştığı, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu, talep edilen tazminatların iş kanunundan kaynaklanan haklardan olduğu ve gerek işe alındığı tarihte yürürlükte olan 506 sayılı Kanun, gerek idarece işine son verildiği tarihte yürürlükte olan 5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesi hükmü uyarınca bu uyuşmazlıkta İş Mahkemelerinin görevli bulunduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan bu nedenlerle, Adana 2.İdare Mahkemesi'nin başvurusunun kabulü ile Adana 3.İş Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Adana 2.İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Adana 3.İş Mahkemesi'nin 10.01.2012 gün ve E:2011/133, K:2012/13 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 4.5.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT